

دلیل تسلط کره ای ها در ساپر چیست؟

چینگ هو لی

ترجمه: عباسعلی فاریابی (۱۳۹۹/۳/۱۲)

این یک سوال بسیار جالب و حرفه ای است. در طی یکی از اردوهای آموزشی، من با یکی از تیم های شمشیربازی کره ای هم تمرین شدم. حال به مشاهداتم از این تیم توجه کنید:

- کره ای ها تاکید بیشتری روی سرعت کارپا دارند. آنها بجای استفاده از حرکات تیغه از سرعت پای خود برای کنترل فاصله و ریتم جهت مختل کردن برنامه های حریف استفاده می کنند.
- رژیم تمرینی کره ای ها روی قدرت پا تمرکز دارد. و این باعث افزایش توانایی آنها در انجام حملات ساده، اما انفجاری، جهت تعقیب حریف های خود هنگامی که حق تقدم را بدست می آورند.
- کره ای ها به ندرت حمله ها را دفاع می کنند و ترجیح می دهند از آنها فرار کنند. بنابراین، آنها در مقایسه با شمشیربازهای سایر ملیت ها با ضریب کمتر از این طریق ضربه می خورند، و در نتیجه ضریب کسب حق تقدم آنها بسیار بالاتر است.

با این حال، من ترجیح می دهم فکر کنم که نسل شمشیربازهای کره ای به آرامی در حال فروپاشی است و این را می توان از نتایج به دست آمده از ژانویه ۲۰۱۵ به بعد، نتیجه گرفت. بسیاری از شمشیربازها در سطح بین المللی در حال حاضر به سرعت کره ای ها عادت کرده اند، یا اینکه سرعت خود را افزایش داده اند، و یا اینکه حرکات تیغه خود را با تک حمله های کره ای ها تطبیق داده اند (به این دلیل که کره ای ها تاکید کم تری روی کار با تیغه و الگوهای حمله های مرکب دارند، ضمن اینکه حملات آنها بیشتر به سر هدایت می شود. از این رو، اگر کسی بتواند با شدت و قدرت سبک کره ای ها کنار بیاید، از نظر تئوری باید طوری حفظ فاصله کند تا بتواند اتک های آنها را پاره ریپوست کند).

در اینجا من دوست دارم دوباره تاکید کنم که آنها به جای پافشاری بر تئوری شمشیربازی سنتی، بیشتر بر کار پا و مهارت ها و انضباط ورزشی توجه دارند.

ابتدا باید گفت که شمشیربازی مدرن با شمشیربازی یک قرن، نیم قرن، ربع قرن یا حتی یک دهه قبل بسیار متفاوت شده است. بسیاری از شمشیربازهای کلاسیک شمشیربازی مدرن را به نوعی مسخره می کنند. در اواخر دهه ۷۰، یوهان هارمنبرگ از سوئد و بسیاری از شمشیربازهای

دیگر سبکی جدیدی را اتخاذ کردند که دربرگیرنده حفظ فاصله، حرکات کم تر و رقص پای بیشتر بود. این امر باعث ایجاد سبکی بسیار منفعل در اپه انجامید که تا ۲۰ سال ادامه یافت، تا اینکه فرانسوی ها و کره ای ها با سبک جدید شمشیربازی خود وارد شدند. من فکر می کنم کره ای ها "جوهر" شمشیربازی مدرن را کشف کردند و رویکرد خود را برای ایجاد نسل شمشیرباز جدید تطبیق دادند. آنها در تحول جدید خود به سبکی رسیدند که تأکید زیادی بر کار، فشرده، سرعت، و حرکات تیغه ساده دراد.

باشگاه سابر سیدنی، تجزیه و تحلیل فوق العاده ای در مورد تیم سابر کره انجام داده است. در این فیلم به وضوح دیده می شود که کره ای ها بیشتر حمله های بلند مستقیم را ترجیح می دهند. از آنجا که بسیاری از شمشیربازان سابر در آن زمان تسلط کره ای ها به شدت روی کار تیغه و ریتم کار کرده بودند، به احتمال زیاد به همین دلیل نتوانستند از عهده سرعت آنها برآیند و از میدان خارج شدند.

کره ای ها همین شیوه را برای فلوره و اپه اعمال کردند. ۳ یا ۴ سال پیش، من در باشگاه ورزشی نانجینگ، که یکی از قطب های اصلی شمشیربازی چین است، آموزش می دیدم. از آنجا که در آن زمان فقط ۱۳-۱۴ ساله بودم، مرا برای تمرین با تیم بانوان گماشتند، زیرا به اندازه کافی برای تمرین با تیم آقایان خوب نبودم. در زمان حضور در آنجا، یک تیم کره ای نیز در نانجینگ حضور داشت. این بدان معنی بود که من هم با چینی ها و هم با کره ای ها باید شمشیربازی می کردم. وقتی با آنها را بازی می کردم، با دو "شوک فنی" روبرو شدم:

- کره ای ها مانند چینی ها تیغه را به راحتی نمی دادند (تا حدودی به این دلیل که بیشتر آنها از دسته های فرانسوی استفاده می کردند) و اگر این کار را می کردند، آنها این کار را تنها در یک حمله انجام می دادند. اما در جایی که من تمرین می کردم، ما تیغه را آزادانه می دادیم و در نتیجه حرکت های زیادی (البته غیر ضروری) در بازی ما وجود داشت. در صورتی که شمشیربازی کره حرکات جالب زیادی نداشت، که منجر به یک روش بسیار کشنده اما در عین حال ساده در مبارزه می شد.
- شیوه کار کره ای ها روی ریتم بازی ها تأثیر می گذاشت، به این معنی که من به عنوان حریف، دو حق انتخاب داشتم: کنار آمدن با ریتم آنها یا اینکه «اتوبوس خود را به پارکینگ ببرم». اگر ریتم آنها را حفظ می کردم، خیلی سریع ذخایر انرژی خود را از دست می دادم. اگر مغازه خودم را تعطیل می کردم و اتوبوسم را پارک می کردم (یعنی توسل به تاکتیک های دفاعی و واکنشی)، من در برابر سرعت حملات کره ای ها همه چیز را از دست می دادم.

در طول بازی خودم با کره ای ها، این خصوصیات بارها و بارها برای من نمایان گردید. این شیوه نمی تواند فلسفه ورزش های رزمی را برآورده کند یا بیننده ای که هیچ اطلاعی از شمشیربازی ندارد را ارضا کند، جایی که برای مدرسه شمشیربازی کره این گونه بود، و تا حدی برای آنها یک فرمول برنده ای هم شده است.